

som den paa nogen Maade kunde være. Jeg kan ikke betvivle, at dette ærede Thing vil samstemme med mig i, at det er en Hovedbetingelse for, at vor finansielle Stilling kan have nogen Kraft, at Kassebeholdningen ikke formindskes væsentlig i det enkelte Aar, og at de Midler, som ere nødvendige for, at Statsmaskineriet kan holdes igang, i det Hele taget ikke blive formindskede. Men det var derfor ganske vist ogsaa en Opgave, hvis Løsning maatte ventes at ville vinde dette Things Bifald, at der blev tilveiebragt Ege vægt mellem Statens Indtægter og Udgifter. Jeg er overbevist om, at heller ikke det ærede Medlem, som talte, naar han først har forvisset sig om, at der ikke ved de foreslaaede finansielle Arrangements er tilstillet Mere end at tilveiebringe Ege vægt mellem Statens Indtægter og Udgifter, vil negte dem sit Bifald.

— Det ærede Medlem spurgte mig fremdeles, om der ikke i den Maade, hvorpaa denne Million skulde anvendes, netop laa en Tilbagevenden til Skuffesystemet. I saa Henseende har det ærede Medlem vistnok ikke opfattet Sagen rigtig. Sagen stiller sig nemlig saaledes: Paa Finansloven for indeværende Aar vil det ærede Medlem finde, at der mellem Statens Indtægter ogsaa er medregnet et Beløb, som skulde indkomme i Statskassen ved, at man realiserede endel af Reservecens Aktiver. Dette Beløb udgjør 1,315,000 Rd., hvortil endnu maa lægges et Beløb af 110,000 Rd., som efter Finanslovens § 26 skulde tilveiebringes paa samme Maade. De Herrere ville se, at der saaledes var Tale om et Beløb, der nærmede sig til 1½ Million, som Finansministeren havde den Opgave i Genhold til Finansloven at tilveiebringe kontant gennem en Realisation af Reservecens Aktiver. Denne Opgave har Finansministeren nu ikke været istand til at løse, naar han ikke vilde udsætte sig for at paaføre Statskassen meget betydelige Tab. Allerede min Forgænger havde indledet Stridt til Opgavens Løsning, og da jeg var bleven Finansminister, tog jeg energisk fat paa de nødvendige Forberedelser dertil. De indledende Stridt, som i saa Henseende vare gjorte, og som allerede havde haft en vis Fremgang, bleve imidlertid

fuldstændig afbrudte, da Krigen udbrød. Derved at Krigen udbrød, just dengang da Forhandlingerne derom vare igang, blev Finansministeren forhindret i at tilveiebringe en taalelig Afhændelse af Reservecens Aktiver. Men, da det omhandlede Beløb af ca. en Million maatte til, for at Balance kunde siges at være tilveiebragt mellem Indtægter og Udgifter, saa blev Spørgsmaalet nu altsaa, hvorledes man bedst, hensigtsmæssigst og billigst kunde skaffe de nødvendige Betingelser tilveie, for at denne Million kunde gaa over fra Reservecens til Kassebeholdningen, og for at en god Realisation af samme kunde finde Sted. Dette Spørgsmaal har jeg overveiet nøie, og jeg kan ikke tro Andet, end at dette Spørgsmaal ogsaa i Folkethinget har været Gjenstand for en meget alvorlig Overveelse. Og vi ere da blevene enige om, at blandt de forskellige Aktiver, der henhænge i Reservecens, vil man for Diebliffet med mindst Tab og størst Fordel kunne benytte en Million Kreditbeviser. De Herrere ville erindre, at der, som jeg før sagde, henlaa 3 Millioner Kreditbeviser i Reservecens fra ifjor Sommer. De 2 Millioner af disse har man i det andet Thing ikke villet gaa ind paa at bevare, uagtet jeg mente, og endnu mener, at det vilde have været rigtigt, og at man vilde gjøre vel i at bevare dem. Man har, som sagt, anset det for rigtigere, og den Mening er bleven det endelige Resultat af Forhandlingerne, at de nævnte 2 Millioner bør gaa ud af Verden og sættes ud af Kraft. Derimod har man i den Million, som saa bliver tilbage, fundet det i Diebliffet bedste og hensigtsmæssigste Middel til at tilveiebringe det Tilskud, som Reservecens skal yde til Kassebeholdningen, og derved ere altsaa det her foreliggende Forslag til Lov og Forslaget til Tillægsbevillingsloven komne til at gaa ud paa, at den Million Kreditbeviser, som er tilbage, skal gaa over fra Reservecens til Kassebeholdningen for derefter at realiseres af Finansministeren, forsaavidt han er istand til at realisere den med en saadan Advance, at den samlede Rente indtil den 15de August 1872 ikke kommer til at overstige 4½ pCt.